॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तदस्त्रंमायामयं ॥ ४१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेविंशोऽध्यायः ॥२०॥ ॥७॥ ॥७॥ एवंसइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥७॥ बाणवरोत्पी
डातूक्षतस्थानात् उल्बणंउत्कटं ॥ ८ ॥ अस्तंभयंआश्वासितवान् ॥ ९ ॥ अथमांपुरुषःकश्चिदित्यादेरध्यायशेषस्यतात्पर्यंभगवानपिक्षुद्रजनमाययामोहितःकिमुतक्षुद्रजनोभगवन्माययेति शुद्धचैतन्याश्रि

विज्ञायतदहंसर्वंमाययैवव्यनाशयं॥ यथाकालंतुयुद्धेनव्यधमंसर्वतःशरैः॥३८॥ ततोव्योममहाराजशतसूर्यमिवाभवत्॥ शतचंद्रंचकौंतेयसहस्रायुततारकं
॥ ३९॥ ततोनाज्ञायततदादिवारात्रंतथादिशः ॥ ततोहंमोहमापन्नःप्रज्ञास्त्रंसमयोजयं॥ ४० ॥ ततस्तदस्त्रंकौंतेयधूतंतूलमिवानिलैः॥ तथातदभवद्युद्धंतुमुलं
लोमहर्षणं॥ लब्धालोकस्तुराजेंद्रपुनःशत्रुमयोधयं॥ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुना०प०सौभवधोपाख्यानेविंशोऽध्यायः॥२०॥ ॥७॥
वासुदेवउवाच एवंसपुरुषव्याघ्रःशाल्वराजोमहारिपुः॥ युध्यमानोमयासंख्येवियदभ्यगमत्पुनः॥ १ ॥ ततःशतघ्नीश्चमहागदाश्चदीप्तांश्चशूलान्मुसलान
सींश्च ॥ चिक्षेपरोषान्मयिमंदबुद्धिःशाल्वोमहाराजजयाभिकांक्षी ॥ २ ॥ तानाशुगैरापततोऽहमाशुनिवार्यहंतुंखगमान्खएव ॥ द्विधात्रिधाचाच्छिनमाशु
मुक्तैस्ततोंतरिक्षेनिनदोबभूव॥ ३ ॥ ततःशतसहस्रेणशराणांनतपर्वणां॥ दारुकंवाजिनश्चैवरथंचसमवाकिरत् ॥ ४ ॥ ततोमामब्रवीद्वीरदारुकोविद्धलन्निव
स्थातव्यमितितिष्ठामिशाल्ववाणप्रपीडितः॥ अवस्थातुंनशक्नोमिअंगंमेव्यवसीदति ॥ ५॥ इतितस्यनिशम्याहंसारथेःकरुणंवचः॥ अवेक्षमाणोयंतारम
पश्यंशरपीडितं॥ ६ ॥ नतस्योरसिनोमूर्ध्निनकायेनभुजद्वये॥ अंतरंपांडवश्रेष्ठपश्याम्यनिचितंशरैः ॥ ७ ॥ सतुबाणवरोत्पीडाद्विस्रवत्यस्रगुल्बणं ॥ अभिवृष्टे
यथामेघेगिरिर्गैरिकधातुमान्॥ ८ ॥ अभीषुहस्तंतंदृष्ट्वासीदंतंसारथिंरणे॥ अस्तंभयंमहाबाहोशाल्ववाणप्रपीडितं॥ ९ ॥ अथमांपुरुषःकश्चिद्द्वारकानिलयो
ब्रवीत्॥ त्वरितोरथमारोप्यसौहृदादिवभारत॥ १० ॥ आहुकस्यवचोवीरतस्यैवपरिचारकः॥ विषण्णःसन्नकंठेनतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ११॥ द्वारकाधिपति
र्वीरआहत्वामाहुकोवचः॥ केशवैहिविजानीष्वयत्त्वांपितृसखोब्रवीत् ॥ १२ ॥ उपायायाद्यशाल्वेनद्वारकांवृष्णिनंदन ॥ विषक्तेत्वयिदुर्धर्षहतःशूरसुतोब
लात्॥ १३ ॥ तदलंसाधुयुद्धेननिवर्तस्वजनार्दन॥ द्वारकामेवरक्षस्वकार्यमेतन्महत्तव॥ १४ ॥ इत्यहंतस्यवचनंश्रुत्वापरमदुर्मनाः॥ निश्चयंनाधिगच्छामिक
र्त्तव्यस्येतरस्यच॥ १५॥ सात्यकिंबलदेवंचप्रद्युम्नंचमहारथं॥ जगर्हेमनसावीरतच्छ्रुत्वामहदप्रियं॥ १६॥

तमेवाज्ञानमितिवा ॥ १० ॥ ११ ॥ पितृसखःआहुकः ॥ १२ ॥ उपायायउपगम्य विषक्तेअन्यत्रव्यासक्ते शूरसुतोवसुदेवः ॥१३ ॥ १४ ॥१५॥ अहंजगर्हे वैचित्यात्वारोह्येलिट् निंदितवान् ॥ १६ ॥

Digitized by Google